

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre kan heller ikke støtte forslaget. Vi er enige med flere af de foregående talere, som sagde, at det er en meget stor portion skatteindkomst pludselig at skulle få ind på anden vis, hvis man går glip af den. Over 20 mia. kr. er mange penge at skulle fylde op i en i forvejen betrængt statskasse, og det er en voldsom overrente, som der i så fald ville blive givet til pensionsopsparene, og det ønsker vi ikke at tage del i.

Vi var enige med hensyn til realrenteafgiften, da den blev indført. Vi var med til at stemme for den, og vi ønsker også at bibeholde den. I virkeligheden ville det jo være godt, hvis det gik, som hr. Peter Brixtofte sagde, at renteniveaet i Danmark kom så langt ned, at det kom til at gå sådan, at realrenteafgiften simpelt hen ville bortfalde, at den ville afskaffe sig selv. Det ville vi foretrække, og sådan kunne det godt tænkes at gå. Det afventer vi så stille og roligt, og i mellemtiden støtter vi ikke den slags forslag, som her er fremsat.

Søren Søndergaard (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg sige, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget. Vi er tværtimod af den opfattelse, at samtlige pensionsformuer skulle være omfattet af realrente-beskatningen, hvilket i parentes vil give staten en ekstrairndtægt i 1996 på ca. 20 mia. kr.

Så vi kan ikke støtte forslaget.

Kim Behnke (FP):

Det er ikke første gang, Fremskridtspartiet har stillet forslag om at få afskaffet eller aftrappet realrenteafgiften, og det er heller ikke sidste gang.

Vi mener, at det var en fejl, da man indførte realrenteafgiften tilbage i 1982-83; det skulle man ikke have gjort. Det pudsige var jo også, at den daværende regeringsomdannelse netop skete på baggrund af en uenighed om realrenteafgiften. Daværende statsminister Poul Schlüter blev jo statsminister med et løfte om, at det bare var et enkelt år, man ville opkræve denne realrenteafgift.

Det første år indbragte realrenteafgiften jo unægtelig ikke 21 mia. kr., men kun i størrelsesordenen 7 mia. kr., så dengang havde det været noget nemmere at stoppe, mens legen var god. Men når man indfører nye skatter, går det jo ofte på den måde, at statens udgiftsbudget meget

hurtigt tilpasses de nye indtægter, og derfor har man oplevet, at provenuet et enkelt år har været helt oppe i nærheden af 30 mia. kr. Nu er det så faldet til 25 mia. kr. i år og forventes at blive 21 mia. kr. næste år.

Det er selvfølgelig korrekt, som ministeren gør opmærksom på, at formålet er at få begrænset den tilvækst, der kan være i pensionerne. Men spørgsmålet er jo, om det er et formål, som er fornuftigt, og om det er et formål, som Folkeetinget skal følge.

Alle politikere og økonomer, og hvem der nu ellers blander sig i den debat, taler jo i disse år om, at vi skal have skabt et forøget incitament for folk til at oprette selvpensioneringsordninger. Folk skal selv lægge penge til side i løbet af deres arbejdsliv, deres aktive år, sådan at de på det tidspunkt, hvor de når pensionsalderen, selv har en pension, som kan supplere folkepensionen, for de forventninger, folk vil have til levestandard m.v. om 10, 15 og 20 år, ved alle godt i dag at en folkepension aldrig nogen sinde vil kunne honorere. Skal disse forventninger om forbrugsmuligheder osv. være til stede, må folk selv have lagt penge til side gennem deres aktive år.

Hvis dette incitament skal være til stede, skal man selvfølgelig også opleve, at det er noget værd, at de penge, man sætter til side, får lov til at blive til flere og ikke til færre i løbet af de år, der går.

Realrenteafgiften går ind og klipper den højeste del af den forrentning, man kan opnå, væk, beskatter den ganske hårdt, og på den måde er realrenteafgiften med til at få folk til at lade være med til at sætte penge til side til deres egen pensionering.

Så er det blevet fremført i dag som et argument, at der i disse år er en stigende interesse hos folk for at sætte penge til side til pensionering. Jeg tror nok, at man skal søge forklaringen på det et ganske andet sted. Forklaringen er jo nok, at folk er utrygge ved, i hvilket omfang folkepensionen og anden offentlig pension overhovedet vil forefindes. Der har jo indtil flere gange været udsendt rapporter og opsendt politiske prøveballoner i retning af, at man ikke vil være i stand til efter år 2017 eller 2015, eller hvad der nu har været nævnt, at opretholde en tilstrækkelig offentlig pensionsordning. Det er jo med til, at folk – ikke af lyst, men af angst for ikke at have nogle penge til deres gamle dage – selv sætter penge til side.